

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXI. ZATURDAG den 18den MEI 1833. N. 20.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

Overzigt der Gebeurtenissen des Jaars 1832.

(Uit eene Arnhemsche Courant.)

Zoo is dan weder, zonder de zoo gewenschte algemeene bevrediging tot stand gebragt te zien, een jaar voorby gesneld, waarin de teleurstellingen zoo mogelyk nog talryker waren dan in het vorige waarin de vredezon ons telkens een' liefelyken lonk toewierp, doch zich ook telkens weder achter duistere wolken verschool, tot zy eindelyk, te midden van het bulderen des noodstorms van den oorlog—helaas ! voor lang misschien—van ons afscheid nam. Doch te midden van dat alles heeft niets zich verloochend, van het standvastige geduld, de lydzaamheid en geestkracht der Natie, die tot de grootste offers bereid, eerst door middel van hare jongelingen en jonge mannen eene langdurige, eentoonige dienst aan de grenzen, welgemoed en met blydschap verdroeg, en daarna in de verdediging van dien twistappel der hedendaagsche staatkunde, van het kasteel van *Antwerpen*, zich met eenen moed verdedigd heeft, die de dagen van *Oud-Griekenland*, van *Rome*, die de dagen der vaderen voor ons geheugen terugroept. Dit laatste maakt echter slechts een stip in de geschiedenis van dit jaar uit, welke meestal aan de duistere en nog niet geheel ontdekte gangen der staatkunde en *diplomatie* moet zyn toegewyd, waarvan de handelingen over onze scheiding met *Belgie* het middelpunt uitmaken. Deze zullen wy dan ook het eerst behandelen, en naderhand hetgeen daartoe in geene betrekking staat, kortelyk vermelden.

Met het begin des jaars beraadslaagde de te *Londen* byeengekomen conferentie der gevolmagtigden van *Engeland, Frankryk, Pruissen, Rusland* en *Oostenryk* over een antwoord van den *Nederlandschen* gevolmagtigde (17 December) op het verlangen van toetreding tot de bekende, door *Belgie* gaaf aangenomene 24 artikelen.— Den 4den January verscheen van den kant der conferentie eene nota, in zeer minzame bewoordingen gesteld, waarin men wel op algeheele aanneming dier artikelen aandrong, maar tevens sommige derzelven zoo gunstig voor ons uitlegde, dat de *Nederlandsche regering*, in haar antwoord van 30 January, door den heer VAN ZUYLEN overgeleverd, zulks met genoegen erkende, doch een tegenontwerp overlegde, waarin op de *capitalisatie* der 8,400,000 gulden, die *Belgie* aan de schuld te betalen had, aangedrongen, en de grensbepaling tot over de *Willemsvaart* werd uitgebreid, terwyl men ook nog op het bezit van geheel *Luxemburg* bleef aandringen, en de vaart der *Belgen* door de binnenwateren weigerde.

Tot nu toe was het tractaat van 15 November door geene der daarin betrokkene mogendheden *geratificeerd*. Men verhaalde zelfs met veel waarschynlykheid, dat *Rusland* die bekrachtiging stellig *geweigerd* had. Van tyd tot tyd was dit werk, hetwelk men *gezamenlyk* wenschte te doen, dan ook uitgesteld. Doch na de nota van onzen gezant, op 30 January, gingen *Frankryk* en *Engeland* (1 Feb.) tot de onvoorwaardelyke bekrachtiging met *Belgie* over, en plaatsten zich dus in eene betrekking, die de tegenwoordige vyandelykheden heeft ten gevolge gehad. Eer de drie andere mogendheden tot zulk eenen gewigtigen en veruitzienden stap overgingen, zond Keizer NICOLAAS zynen adjudant, den graaf ORLOFF, naar *'s Hage*, ten einde, zoo mogelyk, het *Nederlandsche* kabinet althans tot *voorwaardelyke* aanneming der 24 artikelen over te halen. De komst van dezen gezant (in het laatst van February) werd met blydschap te gemoet gezien, en beloofde eene gunstige uitkomst. Inderdaad liet zich onze regering, die tot hiertoe altyd geweigerd had, van hare regten op *Belgie* af te zien, bewegen, om *voorwaardelyk* deszelfs volstrekte onafhankelykheid en LEOPOLD van *Saksen-Koburg* als Koning daarvan te erkennen, *mits* de van wege *Nederland* verlangde grenzen, de capitalisatie der schuld, de gelykstelling van *Nederland* en *Belgie* ten aanzien der afrekening van het *amortisatie-syndicaat*, de uitsluiting der *Belgen* van de *Nederlandsche* binnenwateren en het wezen van den yzeren weg over *Sittard*, door de conferentie wierden toegestemd. Doch *Engeland* en *Frankryk* weigerden hierin te treden. De drie andere mogendheden boden nu hunne bemiddeling aan en sloegen voor, dat men van de *Nederlandsche* zyde de 24 artikelen, zou teekenen, waarop *onmiddellyk daarna* eene *clausule* zou worden geteekend, waarin aan *Nederland* de voornaamste zyner eischen, zoo als het uitsluitend eigendom der binnenwateren en van den weg door *Limburg*, de *capitalisatie* en het verlangde omtrent het *amortisatie-syndicaat* (doch niet de opcenten, waaromtrent de bepalingen onveranderlyk waren) althans door de drie mogendheden en dus door de meerderheid der conferentie, zouden gewaarborgd zyn.

Niemand zal ontkennen, dat *toen* de kans voor eene bevrediging schoon stond. De aanneming van dezen voorslag zou hoogstwaarschynlyk het geschil ten einde hebben gebragt, want ieder wenschte naar vrede; in *Frankryk* zal nog de goede en verstandige CASIMIR PERIER aan het roer, en men was er nog door geene bezondere banden aan *Belgie* gehecht; waar de herinnering aan den tiendaagschen veldtogt nog niet geheel was verloren gegaan; men wenschte in *Engeland* en *Frankryk* beide vurig de *ratificatie* der drie andere mogendheden, die wanneer men van onze zyde in hunnen voorslag had kunnen treden, ongetwyfeld onze zaak hadden doen zegevieren, vooral daar men, door de onderteekening *pro forma* der 24 artikelen, aan hetgeen *Frankryk* en *Engeland* als punt van eer beschouwden, zou hebben voldaan. *Frankryk* had door eenen onvoorzigtigen stap, de bezetting van *Ancona* door geweld, te midden des vredes, waardoor men in de geschillen van den Paus met zyne opgestane onderdanen eene krachtdadige tusschenkomst ten behoeve der laatsten scheen te beoogen, aan *Oostenryk* niet alleen, maar ook aan *Engeland* achterdocht gegeven, 't welk dus zekerlyk voor de drie hoven veel inschikkelykheid zou hebben betoond.

Doch dit werd door onze regering anders begrepen. Men weigerde die onderteekening, en daarop kwam van de zyde des graven VAN ORLOFF eene vry sterke en ernstige nota, waarby zich ook *Oostenryk* en *Pruissen* voegden, en waarin men beweerde, dat *Nederland* eene schoone gelegenheid had laten voorbygaan, om, door de verzekering des vredes, op eerlyke voorwaarden voor zich zelve, de algemeene rust te herstellen. Na eenig verwyl werden dan ook de 24 artikelen door *Pruissen*, *Oostenryk* en eindelyk ook door *Rusland*, doch door alle drie met voorbehoud van wyzigingen in de 9de en 12de artikelen, *geratificeerd*. Dit was reeds veel minder, dan wy in het laatst van Maart hadden kunnen bekomen.— Ondertusschen bleven de wederzydsche onderhandelingen slepende. De verwoestingen, door de *Aziatische cholera* te *Londen* en vooral te *Parys* aangerigt, waaronder ook de edele PERIER benevens CUVIER en CHAMPOLLION beweken, vertraagden derzelver loop.

Intusschen herstelden zich de ingewikkelde zaken meer of min. Men wist den Paus, door beleefde vormen en gestrenge teregtzetting der woelgeesten binnen *Ancona*, met de bezetting dier stad (die men *eershalve* volhield, zoo lang *Oostenryk* de *legatien* van *Bologna* en *Romagna*, het brandpunt des opstands, bezette,) te bevredigen; de schrik, dien de *cholera* te *Parys* in April en de eerste dagen van Mei had verwekt, bedaarde door hare verzachting en byna geheele verdwyning: het door den dood van CASIMIR PERIER geknakte ministerie wist zich staande te houden. Maar de opstand, in een gedeelte der *Vendée*, door de komst der heldhaftige hertogin VAN BERRY aangemoedigd, werd, niet zonder moeite, gefnuikt, maar niet gedempt. Nog een, telkens terugkomend, onheil bedreigde den staat tot in zyne grondvesten. Het waren de woelingen der *Anarchisten* of vyanden van alle geregelde orde van zaken. Niettegenstaande de krachtige vuist van PERIER deze menschen, die door de tegenparty in de kamer (LAFITTE, LAFAYETTE, MAUGIN, LAMARQUE enz.) vry openlyk ondersteund werden, had weten te breidelen en hunne aanslagen van *verbroederingen* in den *Jacobynschen* geest te verydelen, zoo hadden zy toch van tyd het hoofd opgestoken. De dood van den grooten staatsman gaf deze factie nieuwe kracht, zoo dra het allesverplettende geweld der besmetting, die zy in het eerst bespot had, maar waarvoor *zy* toch ook moest beven, bedaard was. De begravenis van eenen harer aan de cholera overledene voorstanders, den generaal LAMARQUE, gaf het sein tot den opstand, onder den schyn van belangstelling en talryke bywoning van de uitvaart des *republikeinschen* generaals. Blykbaar was eene zamenzweering voor die gelegenheid opgemaakt; waarin de *republiek* in den geest van ROBESPIERRE (wiens borstbeeld door een gedeelte der *Parysche* jeugd met eerbied gehuldigd werd, en wiens nagedachtenis men als die eens *deugdzamen burgers* zocht te herstellen,) zou worden hersteld. Op een gegeven punt dringt de opgeruide menigte zamen; de begravenis wordt een veldslag, waarin al de *jacobynen* hunne krachten verzamelen, en hunne geliefkoosde leus—de bloedmuts—doen zwaayen. Krygsvolk, *nationale gardes*, alles wordt zamengeroepen om de orde te herstellen. (Thans zag men, hoe onmenschkundig KAREL X vroeger gedaan had met *nationale garde* van *Parys* af te danken.) Het is onzeker, of de voorstanders van het oude stamhuis, door geldelyke ondersteuning of anderszins, den opstand levendig hielden. Onwaarschynlyk is het; naar den toon der dagbladen van die prys, geenszins. De maatschappelyke orde stond op het spel; en zoo de *Anarchisten* gezegepraald hadden, zou men de tooneelen van 1793 hebben zien herleven. Na een gevecht van een' geheelen dag, waarin zich de Koning aan het hoofd stelde, werd de orde hersteld, en een bevestigd klooster, waarin de muiters de toevlugt genomen hadden, niet zonder grof geschut en vreeselyke bloedstorting ingenomen.— Daarop werd een maatregel genomen, die KAREL X zyne kroon had gekost. *Parys* werd in staat van beleg gesteld. Eene stoute onderneming, maar door den oorlogs-minister SOULT gewaagd, en—met een goed gevolg bekroond. De muiters hebben het hoofd te *Parys* niet weder durven opsteken, en hoezeer de vonnissen van den krygsraad, waaraan de burgers van *Parys* onderworpen bleven, door het hof van *cassatie* verworpen zyn, had echter de in *belegstelling* een' heilzamen schrik verspreid, die de regering en het ministerie bevestigde.

Niemand, wien een menschelyk hart in den boezem klopt, die zich niet verheugt over deze zegepraal der maatschappy op het schrikbewind: maar, gelyk er niets op deze wereld *zuiver* goed of kwaad is, dus ook hier.— De zege was bevochten door den *oorlogsminister*, een oud soldaat van NAPOLEON, door SOULT, die onder dezen talłooze overwinningen had behaald. Van dat oogenblik af kon men dus voorzien, dat de vreedzame staatkunde van PERIER, zoo niet geheel verlaten, dan toch aanmerkelyk gewyzigd zou worden. Hetgeen SOULT aan den Koning kon zeggen was niet van allen schyn ontbloot. "Men moest de kwade stoffen uit het ligchaam dryven, en kon dit best door ze tegen den vyand te jagen."— Doch tegen welken vyand? Men kon in *Portugal* Don PEDRO ondersteunen, die, te *Parys* thans aanwezig, aldaar eene onderneming tegen zyn' broeder MIGUEL beraamde. Doch hiermede zou men *Spanje* in 't harnas gejaagd hebben; en een oorlog tegen *zulk* eene mogendheid zou ligt eene *algemeene* uitbarsting te weeg gebragt hebben, die men tot allen prys vermyden, en in 't algemeen de vredelievendste gezindheden op den voorgrond zetten wilde. Met den Paus verzoende men zich ook, om *Oostenryk* niet te beleedigen; om die mogendheid en *Pruissen* niet te verontrusten of te verbitteren, en tevens om de binnenlandsche *jacobynen* geen' voet te geven, onthield men zich zelfs van alle deelneming in het misnoegen der Rynprovincien van *Beyeren*, alwaar zekere WIRTH en SIEBENPFEIFFER de leerstellingen van MARAT en ROBESPIERRE deden herleven, en de volksbyeenkomst te *Hambach* eene voor de openbare rust dreigende houding aannam. Maar er was een ander onafgedaan geschilstuk,—het *Belgische*. "Te vergeefs," zeide men in *Frankryk*, "heeft men zich nu sedert ruim anderhalf jaar afgesloofd, om dit weefsel van PENELOPE ten einde te brengen. *Belgie* heeft in de billyke schikkingen der vyf mogendheden toegestemd: alleen de Koning van *Holland* weigert zyne toetreding met zeldzame hardnekkigheid. Alle mogendheden hebben thans *geratificeerd*, althans wat de schikkingen omtrent het grondgebied aangaat; het overige kan het onderwerp eener minnelyke schikking tusschen de beide landen zyn, maar *die* moest uitgevoerd worden. Niet altyd kan het zwaard van DAMOKLES boven het hoofd der *Antwerpenaars* blyven hangen. De citadel en hare forten aan de eene zyde, aan de andere het *Holland* toegekende grondgebied van *Limburg* en *Luxemburg* moeten ontruimd worden. *Belgie*, aan 't welk wy zyn grondgebied hebben gewaarborgd, heeft na meer dan een halfjaar wachtens, regt, hetzelve onbesnoeid van ons te eischen." De doorslepene TALLEYRAND, die den zwakken PALMERSTON geheel wist te beheerschen, maakte dit voorstel ook aan het buitendien *Belgisch* gezinde *Engelsche* ministerie smakelyk, en ook de andere drie mogendheden, ongeduldig over de eeuwige during van het geschil en de noodzakelykheid, om, tot de vereffening daarvan, gewapend te blyven, beaamden den 11den Juny het verlangen der beide andere hoven, dat het wederzydsche grondgebied vóór den 20sten July mogt ontruimd zyn, terwyl men over de schikkingen, betrekkelyk de schuld en de vaart, naderhand in het minnelyke zou onderhandelen.—Tevens was men misnoegd op de *Nederlandsche* regering, omdat men ontdekt meende te hebben, dat alle in 1831 en tot in Maart 1832 *gedane bewilligingen en voorstellen nog altyd op het grondbeginsel berusten, dat men zyne regten op het (afzonderlyk) bestuur van Belgie niet opgaf.* Dit kon de drie andere mogendheden ook wel tot het bovenstaande, schynbaar dreigende protocol hebben aangezet. Inderdaad begon men in de *Fransche* haven *Cherbourg* reeds eene vloot, zoo 't heette als dwangmiddel tegen *Holland*, gereed te maken. In *Berlyn* merkte men op, dat de toon te *Parys*, sedert den dood van CASIMIR PERIER, veel aanmatigender en bemoeizieker was dan te voren. Onlangs is zelfs in een *Fransch* legerberigt gezegd, dat "SOULT reeds *vóór zes maanden* den aanval op *Antwerpen* beraamd, en den tyd der belegering op 28 dagen na de opening der loopgraven zou geschat hebben."

Het was onder deze omstandigheden, dat de *Nederlandsche* regering die hoogstmerkwaardige Nota en concept-verdrag (van den' 30sten Juny) naar *Londen* zond, die dadelyk de onderhandelingen, naar allen aanschyn, eene zeer groote schrede naderby een' gunstigen uitslag moesten brengen. *Men gaf daarin de geheele grensscheiding, volgens het tractaat der 24 artikelen, gaaf toe*; behoudens alleen de toestemming der *Duitsche* Agnaten van het huis van *Nassau* voor *Luxemburg* (waarop zy door eene oude erfopvolging regt hadden) vermits *Luxemburg* den Koning in plaats der *Nassausche* staten was afgestaan. Men zag, wanneer de *Belgen* hierin niet wilden treden, van de Capitalisatie der schuld af, wanneer de *Belgen* van hunne zyde de voordeelen, hun door het tractaat van 15 November aangaande het *amortisatie-syndicaat* toegekend, wilden opgeven. Men vergunde de *Scheldevaart* en de vaart op de wateren, by het *Weener congres* bepaald, tegen het *tarief* der Rynvaart, by de 24 Artikelen toegestemd. Voorts erkende men de *onafhankelykheid* en *onzydigheid* van *Belgie*; doch tevens gaf men toe, dat men zich by vroegere onderhandelingen steeds des Konings regten op dat land had voorbehouden. De nota eindigde met eene zeer sterke uitdrukking, bewerende, dat deze bewilligingen *te smartelyk waren om niet de laatste te zyn.*

Groot waren deze bewilligingen. Zy getuigden van een opregt verlangen onzer regering naar vrede. Hadden deze voorstellingen maar vroeger, onmiddelyk of toch in Maart jl. na de voorlegging der 24 artikelen kunnen geschieden! Het kan *somtyds* van belang zyn, niet al te zeer met zyn laatste woord te wachten, vooral wanneer de spoedige afdoening van het geschil van een dringend belang is. De langdurigheid der onderhandeling had, gelyk wy reeds aanmerkten, het misnoegen der mogendheden meer of minder gewekt, en gedurende dien tyd waren de omstandigheden aanmerkelyk veranderd. CASIMIR PERIER was dood. Het *Engelsche* ministerie der *Whigs*, in het voorjaar nog schrap staande door den tegenstand der *Tories in de Pairs* tegen de *Reform-Bill*, (en die een wezenlyk punt derzelve deden vallen) had, door de onmogelykheid voor de *Tories*, om een houbaar ministerie zamen te stellen, en door de bevestiging der *Whigs* in hunne posten, alsmede door het volledig doorgaan dier zoo hoogstgewigtige hervormingswet in het parlement, eenen zeer krachtigen steun gewonnen, en men kon zeggen, dat hetzelve thans over alle zyne tegenstanders volkomen gezegevierd, en in zyne—*Nederland* niet zeer gunstige—staatkunde de banden meer ruim had dan immer te voren. Des Konings *byzonder* gevoelen, door zyne gemalin nog versterkt, kon, gelyk in *Engeland* doorgaans, tegen den wil der nu almogende ministers niet opwegen. Nog *eene* andere, voor *Nederland* nog veel schadelyker gebeurtenis had er in *Frankryk* plaats. Reeds by de komst van LEOPOLD op den *Belgischen* troon was er gesproken van een huwelyk tusschen hem en eene *Fransche* prinses. Sedert was (door de wyze staatkunde van PERIER?) dit ont-

(*Het vervolg op bladzyde* 4.)

Gouvernements Secretary,
Curaçao den 17 Mei 1833.

NAMENS den HoogEd. Gestrengen Heer Directeur dezer kolonie, wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week eindigende den 25 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 18¼ Oncen wegen, en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys, een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16den Maart 1824 is vastgesteld.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

Gouvernements Secretary,
Curaçao den 11 Mei 1833.

BEKENDMAKING.

HET wordt hierby bekend gemaakt dat de HoogEd. Gestr. Heer Directeur dezer kolonie aan den Heer J. RAVEN, op deszelfs verzoek, eervol ontslag verleend heeft uit den post van Districtmeester in het Tweede District der West Divisie, en dat de Heer A. L. S. MULLER, Districtmeester in het Derde District van de gemelde Divisie, met de administratie van het voorzeide Tweede District is belast geworden.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

BEKENDMAKING.

DE HoogEd. Gestr. Heer Directeur dezer kolonie heeft den Heer D. A. JESURUN benoemd tot Wykmeester van de Wyk No. 1 op Pietermaai, in de plaats van den Heer C. J. TIMMER, dewelke daaruit eervol is ontslagen.

Ter ordonnantie,
W. PRINCE, Sec.

Den 3den Mei 1833.

Gouvernements Secretary,
Curaçao den 30 April 1833.

VAN wege den HoogEd. Gestr. Heer Directeur dezer kolonie, worden de genen die eenig berigt kunnen geven van den Heer FRANCOIS JOSEPH SEYLER, dewelke in het jaar 1822 uit Nederland alhier is aangekomen en sedert van hier is vertrokken, by deze verzocht om, het zy schriftelyk of mondeling al dat gene betwelk hem, aangaande zyn tegenwoordig verblyf, of indien hy mogt overleden zyn, als dan deswege, mogt bekend zyn, ter Gouvernements Secretary aan te geven.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

Gouvernements Secretary,
Curaçao den 8 Mei 1833.

DE Gouvernements Secretaris, belast met het houden van het Burgerregister, verzoekt by deze allen die aanvragen tot inschryving in het Burgerregister hebben ingeleverd en zich tot nog toe ter dezer Secretary niet vervoegd hebben tot verkryging van bewyzen dier inschryving, om zich ter gemelde Secretary te begeven ten einde de bedoelde bewyzen, voor zoo ver de inschryving in het Burgerregister op de ingeleverde aanvragen heeft kunnen geschieden, af te halen, of bekend te worden gemaakt, met de aanmerkingen die er op de aanvragen van eenigen bestaan.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

BEKENDMAKING.

ALZOO CAREL Z. DE HASETH, W. H. GORSIRA en C. GORSIRA, in kwaliteit als Executeuren Testamentair des boedels van wylen JAN FREDRIK HART, zich aan den Raad van Policie alhier vervoegd hebben, met verzoek om te mogen verkrygen brieven van manumissie voor de aan den gemelden boedel aankomende Slaven met namen ANNA GEERTRUIDA, JOHN of JOHANNIS FIGAROA en JOHANNIS MAGTILDIS (alias) MARTYN, zoon van de voornoemde Anna Geertruida, zoo is het dat de gemelde Raad van Policie goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken, en een iegelyk die eenig regt of pretentie op de gemelde Slaven mogt sustineren, op te roepen, om binnen den tyd van *drie* weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen of Couranten zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Secretary van den Raad voormeld aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tyd, de verzochte brieven van manumissie verleend worden.

W. PRINCE, Sec.

Den 3den Mei 1833.

L Y S T
Van ter Gouvernements Secretary liggende onafgehaalde brieven aangekomen sedert den 10 tot den 16 dezer.

Ricot y Sely Dovale	Ribca de J Fereira
Anna Fe. Capriles	Merian Ezra
Lamita Lourensa	M Alies
J J Pinto	

Curaçao den 17 Mei 1833.

De 1e. Commis ter Gouvernements Secretary,
belast met de Post Directie,
H. KIKKERT.

OPROEPING.

DE rekeningen van belasting op het Personeel en Mobilair en op Eigendommen en Bezittingen over dit jaar aan de debiteuren bezorgd zynde, worden dezen hierby opgeroepen en aangemaand om zonder verwyl de betaling over het eerste en reeds afgeloopen kwartaal te komen doen, en daardoor de kosten van geregtelyke vervolging te vermyden; waarvan slechts de genen welke zich met grond wegens den aanslag voor het Personeel en Mobilair bezwaard mogten achten en by de plaats te hebben doleantie niet afgewezen worden, verschoond zullen blyven, als vóór het einde der maand aan deze oproeping niet zal zyn voldaan.

Ook worden de gepatenteerde drankwinkeliers, koffyhuishouders en snuifverkoopers aangemaand om hunne alhier ten kantore gereed liggende patenten over deze loopende maand tegens betaling te komen ontvangen; terwyl degenen die Last of Tonnegelden voor Nederlandsche vaartugen over dit jaar verschuldigd zyn, gewaarschouwd worden om het door hen verschuldigde met den meesten spoed te komen voldoen.

De Algemeene Ontvanger,
C. L. VAN UYTRECHT.

Den 3den Mei 1833.

OPROEPING.

DE doleantie wegens bezwaren ten opzigte van den aanslag der belasting op het Personeel en Mobilair, de schatting in de gewone Contributie over dit jaar tot instandhouding der Schuttery en den omslag van het een per cent Patentregt over het eerste kwartaal dezes jaars, op den 15 dezer plaats gehad en afgeloopen zynde, worden degenen, die deze belastingen of een of meer derzelve te betalen hebben, thans mede opgeroepen en aangemaand, om hunne rekeningen, vóór het einde dezer maand, te komen betalen en daardoor de anderzins vereischt wordende geregtelyke invordering noodeloos te maken.

De Algemeene Ontvanger,
C. L. VAN UYTRECHT.

Den 17den Mei 1833.

TE KOOP.

HET Huis gelegen aan de Overzyde in de Breede Straat, 3de Wyk, No.   , voorzien van eene groote Regenbak en Koraal, alsmede de helfte van het stuk gronds waarop de Luthersche Kerk gestaan heeft. De konditien te vernemen by

M. RÖMER.

Den 17 Mei 1833.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekende zal op zeer voordeelige voordeelige voorwaarden door en ten Pakhuize van de WelEd. Heeren ABM. DE MESA & ZOONEN, op Dingsdag den 28sten dezer by Publieke Opveiling doen verkoopen:

Twee Huizen, voorzien van eene groote Regenbak, Wasch huis, verscheidene Afdakken, Chaishuis en Stal; staande en gelegen op Pietermaay, Wyk 3, Huis No. 204. Kunnende men voor de konditien zich by bovengenoemde Heeren addresseren; zullende dit effect tevens alle dagen na 8 ure des morgens te bezigtigen zyn.

WED. C. W. JUTTING qq.

Den 17 Mei 1233.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—MEI.

11. golet Geertruida, Levy,	Maracaybo
—— Amable Lucia, Diedenhoven,	Coro
13. —— Eensgezindheid, Van Grieken,	Isle d'Avis
bark Maria del Carmen, Sabala,	Aruba
faluche San José, Bell,	Barcelona
15. golet Aguila, Fernandez,	Coro
—— Maria Cathalina, Olivet,	St. Thomas
—— Carlota, Acosta,	La Guayra
17. bark Fanny, De Haseth,	Bonaire
golet Venezolana, Arostegui,	Maracaybo

UITGEKLAARD—MEI.

11. faluche Carmen, Borro,
brik Mariane & Pauline, Stockfleth,
13. boot Juan Jose, Montanez,
14. golet Anna Maria, Rotjes,
—— Amazone, Kojes,
—— Railway, Manson,
15. —— Carlota, Acosta,
bark Dolores, Fernandez,
golet Maria Cathalina, Olivet,
bark St. Thomas Pakket, Marson,

Uitreksels uit Nederlandsche Couranten.

'sGRAVENHAGE, *den eersten Maart.*

TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van Vrydag den eersten Maart.

Ten half 12 ure de Vergadering geopend zynde, zyn de beraadslagingen aangevangen over de zeventien ontwerpen tot wyziging van het tweede boek van het Burgerlyk Wetboek en zyn de 10 eerste titels, na eenige discussien over sommige ontwerpen aangenomen;

Z. E. de Minister van Buitenlandsche Zaken in de Vergadering gekomen zynde, deed eene staatkundige mededeeling, vooraf reeds aan de Eerste Kamer gegeven, waarvan de hoofdinhoud hierop neder komt:

De laatste mededeeling omtrent den loop der onderhandelingen, liep tot den 18 December van het vorige jaar. Na dien tyd heeft het Fransche leger Belgie verlaten, de dappere verdedigers der citadel van Antwerpen met zich mede voerende. Den 2den January dezes jaars, ontving *Z. E.* van de Fransche en Engelsche zaakgelastigden twee nota's, houdende voorstelling van voorloopige schikkingen, welke zy ons ter aanneming, namens hunne hoven, voordroegen. Den 9den werden die nota's door ons bestuur beantwoord, welk antwoord van een gewyzigd ontwerp vergezeld ging, en welke stukken ook ter kennis van de Russische, Pruissische en Oostenrykshe gezantschappen te Londen en van de hoven van Petersburg, Weenen en Berlyn werden gebragt, en waarby deze hoven werden verzocht deel te nemen aan het voorloopig verdrag, dat wy voorstelden goed te keuren.

Zy toch waren insgelyks geroepen om onze zaken met Belgie te vereffenen en tot een verdrag met hetzelve mede te werken. By ons voorstel van verdrag werd de opheffing van het embargo en den terugkeer der gevangen militairen uit Frankryk verlangd. Den 16den January had er, na de inlevering dier stukken, te Londen eene byeenkomst plaats tusschen de Heeren *Talleyrand* en *Palmerston* en den Baron *van Zuylen*, en werd van laatstgemelden de onmiddelyke beantwoording der vraag verlangd, of de Schelde-vaart nog even vry en onbelemmerd, als sedert January 1831 was, hetgeen beide eerstgenoemden vóór het sluiten van eene voorloopige overeenkomst meenden te moeten weten. De Heer *van Zuylen* antwoordde, dat hy daarvan geene kennis droeg, waarop zy verklaarden, dat zy daaromtrent van zyn hof inlichtingen verwachten. Daarop is dezerzyds aan den Minister *van Zuylen* eene uitgebreide nota, op den 25sten January, toegezonden, waarin de gang van ons bestuur omtrent het punt der Scheldevaart ontwikkeld en beschouwd werd. Holland had in January 1831 de blokkade der Belgische havens, op aandrang der Conferentie opgeheven, de Schelde opengesteld, maar zich zyn goed regt voorbehouden, en te kennen gegeven, dezelfde regten, wanneer men goed dacht, als in 1814, op de in- en uitklarende schepen te willen heffen. Nooit heeft de Regering de sluiting der Schelde vooruit gezet; maar hare sluiting alleen verordend als veiligheids-maatregel voor Nederland, of om byzondere omstandigheden. Toen in November 1832 de vrye gemeentchap met de citadel voor onze schepen werd afgesneden, besloot de Regering, als eenige represaille, het terug zenden der schepen van Engeland en Frankryk te bepalen, zonder daarom de wetten der gastvryheid voor de schepen aan de kust, uit het oog te verliezen. Te Londen werd als toen bevel gegeven, om geene schepen naar Holland of Antwerpen meer te doen uitloopen. Nu Belgie sedert in het bezit van sterkten is gekomen, die het te voren niet bezat, nu het stellingen heeft verkregen, die ten nadeele van Holland konden verstrekken, besloot de Regering vervolgens, om zich niet tegen de vrye vaart op de Schelde te verzetten, zoo lang die vaart geene nadeelen aan Nederland mogt toebrengen, en steeds onder voorbehoud der regten, die op de rivier zullen moeten worden geheven, volgens eigene inwilliging van de Londensche Conferentie. Den 28sten werd van dit besluit aan de Mogendheden, en aan de gezantschappen te Londen kennis gegeven.

Eene aanteekening den 29sten January door de Engelsche en Fransche gevolmagtigden in eene byeenkomst aan den Baron *van Zuylen* overhandigd, hield de vraag in, of schepen, die in Belgie te huis behooren, de Schelde zouden kunnen opvaren, waarop *ontkennend* door onzen gezant is geantwoord.

Den 30sten January werd by een proces-verbaal door *Talleyrand* en *Palmerston* te kennen gegeven, dat zy bereidvaardig waren, om een vredes-traktaat met den Baron *van Zuylen* tot stand te brengen.

Onze gezant, Baron *van Zuylen*, onderrigtte hun, dat hy wel volmagt had, om over 5 punten een voorloopig verdrag te sluiten, maar geenszins om een definitief traktaat tot stand te brengen.

Op den eersten February, gedurende de conferentiën te dien aanzien, gaven de gevolmagtigden van Engeland en Frankryk andermaal hun verlangen te kennen om een definitief en geen voorloopig traktaat te sluiten.

Den tweeden February gingen zy verder. Zy verwierpen ons voorgesteld voorloopig traktaat, dat slechts ter voldoening aan hunne wenschen was opgesteld. Zy stelden echter hun voorloopig verdrag wederom ter aanneming voor, met byvoeging van 3 artikelen, tot het sluiten van een wapenstilstand, tot de erkenning van de onzydigheid van Belgie en het aangaan eener verbindtenis, om de onderhandelingen over het eind-traktaat aan te vangen.

By een nieuw verdrag, den 3den door hen aangeboden, werd van geene ontruiming van grondgebied meer gesproken, en zouden de hoven van Berlyn, Weenen en Petersburg worden uitgenoodigd om tot het traktaat toe te stemmen, dat alleen zou inhouden de opheffing van het embargo, de vrylating der krygslieden en de hernieuwing van de vriendschappelyke betrekkingen tusschen de onderscheidene staten. Als slotbepaling werd echter voorgedragen, dat het eind-verdrag beschouwd moest worden als reeds te zyn geteekend. De Nederlandsche gezant ontwikkelde den 3den de redenen waarop hy daarin niet konde bewilligen.

Den 4den werd door hen het vierde ontwerp van hunne zyde voorgedragen, waarby de opheffing van het embargo en van geweldadige maatregelen, de vrye Schelde-vaart, de terugkeering der bezetting van de citadel werd bepaald; doch tevens werd voorgedragen het sluiten van den wapenstilstand, de erkenning der onafhankelykheid van Belgie door Nederland en de vrye scheepvaart op de Maas naar het traktaat van Maintz, waaromtrent de medewerking der Mogendheden gevraagd zoude worden.

Den 6den werd daarop door den Nederl. gezant eene Verbale Nota, met een ontwerp, overgelegd, inhoudende dat het Nederl. bewind herhaaldelyk eene voorloopige schikking had willen treffen, doch dat het smartelyk was te ontwaren hoe derzeits pogingen daartoe worden verworpen, en op eene schikking met twee mogendheden werd aangedrongen, terwyl vyf mogendheden waren geroepen, om over de zaken van Belgie te raadplegen. Desniettegenstaande was het alsnog gereed om eene voorloopige schikking, op de wyze als den 9den January te Londen was voorgesteld, te sluiten, waarby zoude worden bepaald dat de Schelde wierd geopend, het embargo opgeheven, de bezetting der Citadel van Antwerpen vrygelaten en op de Schelde de tolregten van 1814, en verdere loodsregten, zouden worden geind.

Die stukken werden den 7den ter kennisse van de Noordsche hoven gebragt, die echter geen deel aan voorloopige onderhandelingen hadden genomen, en wier zaakgelastigden van het begin van December af, daaraan geen deel meer namen.

Het antwoord op dit stuk werd nu vervat in eene Nota van den 14den February, door de Belgische en andere dagbladen openbaar gemaakt.

Het Nederlandsch gouvernement beschouwde die Nota als van geschiedkundigen aard, doch niet bestemd, noch om de onderhandelingen te doen teruggaan noch die te bevorderen, en even eens was het dan ook gelegen met het antwoord dat daarop dezerzyds werd gegeven, en waartoe men den vorm eener Memorie had gekozen, die den 26sten February aan de Fransche en Engelsche hoven werd ter hand gesteld, en ook aan de Zaakgelastigden van Rusland, Oostenryk en Pruissen alhier ingezonden. In deze Memorie werdt betoogd dat men het eens scheen te zyn van eene voorloopige schikking te treffen, doch dat sommige overdrevene eischen, gelyk de ontwapening der beide staten en andere dit tot dus verre had belet.

Vier malen had Nederland de Mogendheden op den weg gevolgd, dien zy het aanwezen, en ook de vyfde weg werd door hetzelve ingeslagen. Het spoodde zich om een gewyzigd ontwerp voor te stellen, waarin het evenwigt tusschen de beide Staten werd behouden, terwyl volgens het eerste voorstel van Frankryk en Engeland, al het voordeel aan den kant van Belgie, al het nadeel aan de zyde van Nederland zou hebben gestaan. Dit werd afgeslagen, terwyl intusschen Nederland in eene algemeene ontwapening der beide Staten, gelyk gevorderd werd, juist om de Fransche tusschenkomst, niet kan bewilligen, maar die ontwapening als een staatkundig vraagpunt beschouwt. Wel verre dat Nederland echter oneenigheid tusschen de Mogendheden van Europa zoude trachten te veroorzaken, heeft het onafgebroken opofferingen tot behoud van den Vrede gedaan, en met de vyf Mogendheden gezamentlyk het traktaat zoeken te sluiten. Dit had het in November bewezen, toen zyne gezant gereed stond binnen 24 uren het Pruissische traktaat te teekenen en te bekrachtigen. Het konde de terugtrekking van den Russischen gezant nogtans niet voorzien, maar dit voorval zal deszelfs gedrag niet veranderen. Het kon niet treden in artikelen geheel ten voordeele van Belgie, geheel ten nadeele van het Nederlandsche volk. De staatkundige goede trouw van het Nederlandsch Bestuur bleek uit dit een en ander ten duidelykste, en het nam alzoo de verantwoordelykheid daarvan in hare geheele uitgestrektheid op zich, met bedaardheid den loop der gebeurtenissen afwachtende.

Ten slotte zeide de Minister: "Middelerwyl berigte ik aan den Baron *van Zuylen van Nyevelt*, dat de Koning zynen sedert lang geuiten wensch, om naar het vaderland terug te keeren, hebbende bewilligd, my heeft op-

gedragen hem op nieuw Zyne hooge tevredenheid te betuigen, over zyne beredeneerde naauwkeurigheid in het nakomen zyner voorschriften, over de bekwaamheid, waarmede hy de hem vertrouwde tydelyke zending te Londen had weten te vervullen, en over zynen onvermoeiden yver om de zaak van het goede regt te doen zegevieren, ten blyke waarvan de Koning hem benoemd had tot *Minister van Staat.*

"Het voornemen Zyner Maj. is, om zoodrag mogelyk een gezantschap naar Engeland af te vaardigen, ter vervulling eener byzondere zending, strekkende om door eene voorloopige overeenkomst de betrekkingen met Frankryk en Groot-Brittannie op den vorigen voet te herstellen, en om dus doende op nieuw den weg te openen, langs welken de Koning gezamenlyk met de vyf Mogendheden tot onderhandelingen over de eindelyke voorwaarden van scheiding tusschen Holland en Belgie zal kunnen geraken. De aard der voor dat gezantschap bestemde voorschriften geeft grond om te vertrouwen, dat het oogmerk hetwelk men bedoelt, zal bereikt worder, en de Regering hoopt dat de nadere berigten, die nog uit Londen worden te gemoet gezien, haar zullen in staat stellen deze voorgenomene zending weldra te verwezenlyken."

—ooJoo—

De Nota van den 14 *Februarij* 1833.

De ondergeteekenden hebben de eer de ontvangst te melden van de Nota welke de Heer van Znylen hem den 3den dezer heeft gezonden, en zy moeten ter zelfder tyd hun grievend leedwezen betuigen uit die nota en uit de persoonlyke mededeelingen welke zy onlangs met den Heer Baron Van Zuylen hebben gehad, te hebben vernomen dat de weinige uitgestrektheid zyner magtiging en de aard der instructien welke hy ontvangen heeft, aan dezelven schier allen geest benomen om met het Nederlandsche gouvernement, hetzy eene eindelyke schikking, hetzy eene voorbereidende overeenkomst te sluiten, door welke de tusschen Holland en Belgie bestaande geschillen konden worden vereffend.

Toen de ontruiming der Antwerpsche citadel eene hervatting der onderhandelingen mogelyk maakte, verloren de Gouvernementen van Frankryk en Groot-Brittanje geen oogenblik om aan het Nederlandsche Gouvernement, door hunnen zaakgelastigden te 'sGravenhage, eene overeenkomst voor te stellen, bestemd om tusschen Holland en Belgie eene voorloopige gesteldheid te weeg te brengen, door welke ieder der beide landen, deszelfs krygsmagt verminderende, mogt worden in staat gesteld de lasten te verligten door welke zy beiden zyn overstelpt. Deze overeenkomst liet de beslechting der weinige nog in geschil hangende punten over aan de onderhandeling die het definitief traktaat zouden hebben ten onderwerp gehad.

Maar, terwyl zy de kansen tot botsing tusschen Holland en Belgie afweerde, maakte zy het sluiten eener algeheele schikking tusschen de beide landen gemakkelyk.

De den 2den January jl. voorgestelde voorloopige overeenkomst was gegrond op het beginsel dat de weêrkeerige uitwisseling der territoiren onmiddelyk tusschen de beide partyen zoude plaats grypen; en dienvolgens stelde men voor, dat de Hollanders Lillo en Liefkenhoek, en de Belgen Hollandsch Limburg en het Duitsch gedeelte van Luxemburg zouden ontruimen: "De noodwendige gevolgen dier wederzydsche ontruiming zoude moeten zyn eene aan de bewoneren der ontruimde distrikten toegestane amnestie, en voor de Belgen het onmiddelyk genot van het vrye gebruik der Handelswegen door Limburg, hetwelk hun door de vyf Mogendheden is gewaarborgd als eene voorwaarde der schikking door welke de regter Maasoever en de algeheele Souvereiniteit over Maastricht, verzekerd werden aan Z. M. den Koning der Nederlanden, Groothertog van Luxemburg."

Die bepalingen eenmaal voltrokken zynde, scheen het op vredesvoet verminderen des legers dier beide landen, wel berekend te zyn om de hervatting der vyandelykheden te voorkomen, welke de vyf Mogendheden zoo dikwerf en zoo duidelyk verklaard hebben voornemens te zyn door alle mogelyke middelen te voorkomen; en men scheen redelykerwyze te kunnen hoopen, dat eene zoo klaarblykelyke verklaring van vreedzame bedoelingen van beiderzyds, strekken zoude om die weerkeerige verbittering te verzachten, welke de dreigende houding van schier met het aangezigt tegen elkander staande krygslegers, onvermydelyk moest te weeg brengen; en dat men daardoor te gemakkelyker de weinige nog in geschil geblevene kwestien zoude kunnen vereffenen.

"Het is klaarblykelyk dat de Belgen geene voorloopige schikking konden aannemen, die hun niet tevens het vrye genot der Scheldevaart verleende, en die hun niet tot op het sluiten van een beslissend traktaat, den voortgang der Scheldevaart verzekerde, op den voet zoo als zy die sedert January 1831 genoten."

Ter beantwoording aan deze voorwaarden boden de Gouvernementen van Frankryk en Engeland de onverwylde staking aan van het op de Hollandsche schepen gelegd embargo, en het terugzenden der, thans in Frankryk gevangen genomen Hollandsche troepen.

Met een ongemeen groot leedwezen vernamen de ondergeteekenden, uit de depeche van den Baron Verstolk dd. 9 January en uit het daarby gevoegde tegenontwerp, dat de voorgemelde voorstellen door het Nederlandsche Gouvernement waren verworpen.

De Baron Verstolk heeft wel is waar niet stellig verklaard dat de gezegde voorstellen waren verworpen; maar uit het zyne depeche vergezellende tegenontwerp heeft men moeten besluiten dat die voorstellen niet waren aangenomen.

Het gezegde tegen-ontwerp was onaannemelyk door hetgeen hetzelve behelsde, en gaf aanleiding tot beslissende tegenwerpingen voor hetgeen hetzelve niet behelsde.

Het verlangde dat het Nederlandsche gouvernement gemagtigd werd tot het heffen van een tonnegeld op de Schelde, zonder in eenige der aan dat regt verknochte verpligtingen te treden, als daar zyn dezulken die betrekking hebben tot de betonning en loodsing op deze rivier, en die onafscheidelyk aan de heffing van gezegd regt moeten verbonden zyn; en het verlangde zelfs dat dit tonnegeld of regt betaald zoude worden te Vlissingen of te Bath; een verlangen hetwelk aan sterke tegenwerping was onderworpen, alzoo hetzelve belemmeringen en oponthoud veroorzaakte voor de schepen die de Schelde bevaren.

Het verlangde ook nog een transito-regt op de door het Limburgsche voerende wegen, niettegenstaande de vyf Mogendheden aan Belgie het gebruik dier wegen, ten geryve van den Handel, en zonder andere belasting dan een tot derzelver herstelling en instanhouding vereischt tolregt, hadden gewaarborgd.

Het verlangde eindelyk dat de gouvernement van Frankryk en Engeland zich er toe verbinden zouden, dat Belgie jaarlyks, tot op het sluiten van een definitief traktaat met Holland, de som van 8,400,000 guldens by halfjaarlyksche termynen zoude betalen tot aandeel in de gemeenschappelyke schuld van het voormalig Konigryk der Nederlanden.

"Maar die aanzienlyke jaarlyksche last is aan Belgie toebedeeld geworden, door het traktaat van 15 November 1831, als een gedeelte uitmakende van eene algemeene en beëindigende schikking, krachtens hetwelk aan Belgie onderscheidene handelsvoordeelen werden verzekerd, en krachtens hetwelk ook de Koning, Groot-Hertog, stelligerwyze moest instemmen met de Grenzen-afbakening van het Belgische territoir, en den Souverein van Belgie moest erkennen."

"Het is derhalve beslist onmogelyk, dat Belgie de betaling van eenig gedeelte van dien jaarlykschen schuldenlast op zich neme, alvorens hetzelve worde in het genot gesteld van alle de handelsvoordeelen, welke een definitief traktaat aan hetzelve moet verzekeren, en alvorens deszelfs territoriale grenzen en deszelfs Souverein stelligerwyze door den Koning-Groothertog zyn erkend."

Maar indien de onderhavige bepaling, uit hoofde van opgemelde redenen, onaannemelyk ware, was zy zulks niet minder, als van zyde des Nederlandsche Gouvernements het voornemen doende blyken, om het sluiten van een definitief traktaat tot op een oneindig verre afgelegen tydvak te verschuiven. Want, indien dit Gouvernement de geringste gezindheid had gehad om tot een spoedig vergelyk te komen met betrekking tot de twee of drie punten die nog te regelen overbleven, waarom moest dan eene voorloopige overeenkomst op *jaarlyksche* betalingen doelen, als moetende gedaan worden gedurende het onderhandelen over zoodanig traktaat, terwyl zelfs de eerste termyn niet zoude zyn verschuldigd geweest dan in Juny of July aanstaande? Trouwens, het lydt volstrekt geenen twyfel, dat, lang vóór dien tyd een definitief traktaat zoude kunnen onderteekend zyn, indien het Nederlandsche Gouvernement werkelyk de begeerte hadde gehad om de onderhandeling te besluiten. Een zoodanige voorslag als die welke het Nederlandsch Gouvernement heeft gedaan, bewyst dus klaar, dat hetzelve de begeerte heeft om zich, door middel eener voorloopige overeenkomst, voordeelen te verzekeren, die hetzelve kunnen in staat stellen om tot op een onbepaald tydperk het sluiten van een definitief traktaat te beletten of te vertragen.

Doch terwyl het Hollandsche tegenontwerp deze onaannemelyke bepalingen behelsde, liet het de twee artikelen onaangeroerd, volgens welke van den eenen kant het embargo moest worden opgeheven, en van den anderen kant de Hollandsche en Belgische legers, op een bepaald tydpunt, moesten worden gesteld op den voet van vrede.

Het Hollandsche gouvernement stelde voor, dat die beide punten zouden worden geregeld door het wisselen van nota's instede van het onderwerp eener stellige bepaling uit te maken; maar de ondergeteekenden hebben uit de uitdrukkingen, vervat in de nota van den heer Verstolk vernomen dat hetgeen het Nederlandsche gouvernement daaronder verstond was dat het embargo onmiddelyk en zonder het ratificeren eener conventie af te wachten, zoude worden opgeheven; en uit de mondelinge opheldering van den Baron van Zuylen hebben zy begrepen, dat het Nederlandsche gouvernement het op vredes voet verminderen van deszelfs krygsleger wilde doen afhangen van eene algemeen Europesche ontwapening en niet alleenlyk van eene gelyktydige ontwapening in Belgie, zoo als Frankryk en Engeland zulks hadden voorgesteld.

Het eenvoudig en onvoorwaardelyk verwerpen der door Frankryk en Groot-Brittanje gedane voorstellen, en de aard van het tegenontwerp, hetwelk hun door het Nederlandsche Gouvernement is aangeboden, hebben de ondergeteekenden doen vreezen, dat zy alle hoop op het onderteekenen eener voorloopige overeenkomst moesten laten varen.

De ondergeteekeeden hebben alstoen aan den Heer van Zuylen den voorslag moeten doen om met hen te beraadslagen over de voorwaarde van een definitief traktaat, en met dit inzigt hebben zy aangetoond, dat indien de schikkingen met betrekking tot de Schelde, en die rakende het Amortisatie-Syndicaat op eene bevredigende wyze konden worden geregeld, er geene wezenlyke moeyelykheid bestaan kon, die Holland zoude beletten een definitief traktaat met de vyf Mogendheden en met Belgie te onderteekenen.

De ondergeteekenden waren des te meer genoigd te onderstellen dat de Baron Van Zuylen bereid en gemagtigd zoude zyn om met hen eene zoodanige onderhandeling te openen, aangezien hy den 9den November jl. aan Lord Grey het ontwerp tot een definitief traktaat had aangeboden, ofschoon de Conferencie, by welke alleen de Heer van Zuylen geaccrediteerd was, op dien tyd door de aftreding der Russische Plenipotentiarissen was verbroken.

De ondergeteekenden hebben dezen voorslag by den Heer van Zuylen ingebragt, in de beide eerste byeenkomsten welke zy met hem hebben gehouden; doch hy heeft onveranderlyk volhard in te verklaren dat hy in dit oogenblik geene magtiging had, en nimmer te voren in eenig tydvak der onderhandelingen eene magtiging gehad had, om te onderhandelen of te onderteekenen anders dan met de vyf Plenipotentiarissen in Conferentie vereenigd.

De ondergeteekenden nog niet in hunne pogingen geslaagd zynde, om den weg tot eene definitieve afdoening te banen, zyn genoodzaakt geweest terug te komen op het plan eener preliminaire conventie, tot welke alleen de Baron van Zuylen verklaarde volmagt te bezitten en hebben zy hem het geannexeerde ontwerp No. 1 aangeboden, hetwelk de op 2 January te 'sHage voorgestelde artikelen bevatte, daarenboven bepalingen inhield, by welke de onzydigheid van Belgie door het Nederlandsche gouvernement moest worden erkend, en eindelyk eenen tusschen de beide partyen vastgestelde formelen wapenstilstand; welke bepalingen de ondergeteekenden gepast bevonden hebben daarin op te nemen, ten einde alle mogelykheid tot het hervatten der vyandelykheden weg te nemen.

De Baron van Zuylen verklaarde alstoen, dat voorstel niet te kunnen aannemen.

Terzelfder tyd, dat de ondergeteekenden aan den Baron van Zuylen het tweede ontwerp eener preliminaire conventie ter hand stelden, deelden zy hem ook het ontwerp No. 2 mede van een plan door middel van welk, indien hy ware gemagtigd geworden om met hen de als nog tusschen Holland en Belgie ter regeling overblyvende twistpunten te behandelen, het voordeel eener definitieve schikking zou kunnen zyn gecombineerd geworden met den vorm eener preliminaire conventie, vermits men in een afzonderlyk additionneel 6de artikel *verbatim* de artikelen eener algeheele schikking zou hebben geïnsereerd, zoodanig als zy door de belanghebbende partyen zouden zyn vastgesteld. Door dat middel zouden de voorwaarden van vrede tusschen Holland en Belgie afdoende zyn bepaald geworden, hoewel die voorwaarden al niet oogenblikkelyk met den juisten vorm eens definitieven traktaats mogten zyn bekleed geworden.

Doch de Baron van Zuylen wendde alwederom zyn gemis van volmagt voor om zulk eene conventie te doen bediscussieren of onderteekenen.

De preliminaire conventien, welke de ondergeteekenden tot dus verre hadden voorgeslagen, waren gegrond op de wederzydsche ontruiming des verschillenden grondgebieds.

De ondergeteekenden besloten alstoen eene andere poging van schikking aan te wenden, door het voorstellen van eene nieuwe preliminaire conventie, welke tot grondbeginsel zou hebben de beide partyen, tot op de sluiting van een definitief traktaat, in het bezit te laten van het grondgebied, hetwelk op dat oogenblik door hen respectievelyk werd in bezit gehouden.

Dien overeenkomstig boden de ondergeteekenden den Baron van Zuylen het ontwerp No. 3 aan.

Volgens dat plan zouden Lillo en Liefhenshoek provisioneel in handen der Hollanders blyven, terwyl Venloo, Hollandsch-Limburg en Duitsch-Luxemburg door de Belgen zouden bezet blyven; en daar zich de wederzydsche ontruiming vertraagd zag, zoo werden de bepalingen betrekkelyk de wegen door Limburg en eene amnestie in de ontruimde distrikten voor het definitieve traktaat voorbehouden.

De vaststelling van eenen formelen wapenstilstand tusschen de beide partyen, en de erkenning van Belgiens onzydigheid door Holland, werden als genoegzame waarborgen voor den vrede aangemerkt, zonder eenige verdere bepaling wegens de vermindering der beide legers. Men eischte als onmisbaar de onverwylde openstelling der Maas en de instandblyving van de vrye vaart op de Schelde, zoodanig als dezelve bestond in de maand November ll. Frankryk en Groot-Brittannie boden aan het embargo op te heffen en de Hollandsche gevangenen vry te laten, moetende de drie kontrakterende partyen zich buitendien verbinden om zich onverwyld bezig te houden met eene definitive vereffening tusschen Holland en Belgie.

De ondergeteekenden mogten met vertrouwen hopen, dat de Baron van Zuylen zich in staat zou bevinden om tot zulk eenen rondborstigen voorslag toe te treden, waardoor aan Holland en Belgie oogenblikkelyke opheffing van het embargo verschaft, en die, als bevattende zulke gegronde waarborgen tegen alle hervatting van vyandelykheden, regtstreeks tot eene definitieve vereffening zou hebben geleid.

Zy werden dus in hunne verwachting hoogelyk teleur gesteld, toen de Baron van Zuylen hun den 5den dezer maand de nota van heden en het daaraan gevoegde ontwerp eener conventie ter hand stelde.

De ondergeteekenden kunnen geen oogenblik aarzelen met hem te verklaren, dat zyn ontwerp ten eenenmale onaannemelyk was.

Het bevatte, met der daad, de vordering, dat het embargo wierd opgeheven en dat de Hollandsche troepen, in Frankryk zich bevindende, naar hun land wierden terug gezonden, terwyl het eenige wat het Nederlandsche gouvernement van zynen kant aanbiedt te doen, bestaat in het onderwerpen der Scheldevaart aan eenen tol, die gedurende de beide laatste jaren niet is ingevorderd, en van de, die rivier bevarende schepen te vorderen, dat zy gevisiteerd worden en nog andere formaliteiten ondergaan, waarvan gedurende dien tusschentyd geen voorbeeld heeft bestaan.

De ondergeteekenden hebben sterke reden om te gelooven, dat in het jaar 1814, vóór de vereeniging van Belgie met Holland, geene regten wettiglyk op de Schelde zyn geheven of vaartuigen wettiglyk zyn gevisiteerd geworden; zy kunnen geene zeer vredelievenden geneigdheid van de zyde des Nederlandschen Gouvernements, noch ook een ernstigen wensch om met Belgie tot eene definitieve schikking te geraken, ontwaren, in de door gezegd Gouvernement, by monde zyns Vertegenwoordigers gedane weigering, om in discussie te treden over eene definitieve schikking wegens de Schelde, evenmin als in het door dat Gouvernement terzelfder tyd betoonde voornemen, om vorderingen staande te houden, welke op betwiste punten berusten, en die slechts toepasselyk zyn op dien intermediairen staat van zaken, welke een definitief traktaat zoo gemakkelyk en spoedig kon ten einde brengen.

De ondergeteekenden hebben thans alle middelen uitgeput, om den Baron van Zuylen te doen stemmen in eene schikking, hetzy dan preliminaire, hetzy definitieve; hem uitnoodigende, gelyk zy gedaan hebben, om deze nota en de haar verzellende dokumenten ter onderrigting van zyne regering naar 'sGravenhage over te zenden, achten zy zich tevens zoowel voor zich zelven, als voor de gouvernementen in wier naam zy handelen, verpligt te verklaren, dat zy op den Hollandschen gevolmagtigden en op het gouvernement, naar welks instructien hy handelt, de verantwoordelykheid werpen van al de gevolgen, die ontspruiten kunnen uit de nietslaging der opregte en volhardende pogingen van de ondergeteekenden, om eene minnelyke vereffening tot stand te brengen.

De ondergeteekenden hebben, enz.

(*Geteekend*) { TALLEYRAND.
PALMERSTON.

(Vervolg van de eerste bladzyde.)

werp ter zyde gesteld. Thans kwam het (ten behoeve der ontwerpen van SOULT ?) op nieuw ter bane. Het werd in July, kort na de overlevering der *Nederlandsche* nota, onderhandeld en in de zelfde maand nog te *Compiègne* gesloten. In het begin van Augustus kwam LEOPOLD met LOUISE, dochter van Koning LODEWYK FILIPS, als Koning en Koningin van *Belgie*, te *Brussel*.

Niettegenstaande dit alles, scheen de conferentie in de wezenlyke toegevendheid van *Nederland* genoegen te scheppen. Het *concept-tractaat* werd, volgens officiele verzekeringen, gunstig ontvangen. Men verklaarde hetzelve wel onvoldoende, doch begon toch daarover te onderhandelen. Er werd van onze zyde iets toegegeven, niet alles. En toch—de tyd drong, de oogenblikken waren kostbaar, het noodlottige huwelyk werd gesloten, eer het verdrag was tot stand gekomen!

Thans verhief zich eensklaps een geschreeuw van eenen kant, waar het sints byna een jaar door het *Hollandsche* kanon was verdoofd. De *Belgen* hadden zich tot hiertoe in eene lydelyke houding getoond, wel is waar steeds, volgens hunne betuigingen, het tractaat van 15 November, en dit alléén, inroepende, doch met duidelyke blyken, dat zy des noods wel eenige wyzigingen in hetzelve zouden toegeven, om vrede te erlangen. Dan nu verhieven zy zich tegen eene bepaling van het *tractaat* zelve, die de tollen op de *Schelde* met die op den *Ryn*, volgens de *Mentzer* overeenkomst van 1831, gelyk stelde. Deze bepaling was voor ons niet onvoordeelig: had men in 1831 *en gros* het tractaat aangenomen, zou dezelve al de nadeelen, die men uit de vaart op de binnenwateren en van den yzeren weg vreesde, wel hebben kunnen opwegen. Men berekende dien toch op 6 gulden per ton scheepsvracht. Dit begrepen nu de *Belgen* dat veel te hoog was, en ook de geheele scheepvaart van *Antwerpen*. Zekere *treurspel-dichter* SMITS, (*) kwam aan de *vyf diplomaten*, die het verdrag gesloten hadden (waaronder TALLEYRAND) beduiden, dat zy zich grovelyk vergist hadden; dat *Belgie* zoo iets niet dragen kon, *en dat het ook niet op de Schelde, maar op de vaart der binnenwateren toepasselyk was.* Dit vond ingang by de conferentie, vooral by de gezanten van *Frankryk* en *Engeland*, die daardoor zich zelve verdeelden, en hunne handteekening verloochenen moesten. De hoop op eene minnelyke schikking, die in July en Augustus in *Nederland* zeer groot was, en de werkelyke schuld tot by de 45 ten honderd deed ryzen, verflaauwde allengs; en den 6den September zond lord PALMERSTON een zoogenaamd *thema*, of eenen nieuwen grondslag van onderhandeling, *in zynen naam* aan de *Nederlandsche* regering, waarby omtrent de vaart op de binnenwateren en den yzeren weg iets werd toegegeven, maar daarentegen de tol op de *Schelde* tot op *een' gulden* per ton verminderd. Men was in *'s Hage* zoo weinig gezind hierin te bewilligen, dat het *thema-Palmerston* niet eens werd beantwoord, maar in eene nota, den 20sten September aan de *conferentie* ingediend, daarvan met geen woord gewaagd, maar antwoord gevraagd werd op de onzerzyds gedane inwilligingen op het concept-tractaat van den 30sten Juny.

Het schynt, dat het *Engelsche* kabinet dit gedrag, als een blyk van minachting, zeer hoog heeft opgenomen. Van toen af, toch, werd deszelfs toon, even als die van het *Fransche*, zeer hoog en onvriendelyk tegen *Nederland*. *Belgie* bleef nu te meer op de geheele uitvoering van het tractaat van den 15den November aandringen; de conferentie sprak van dwang-maatregelen (in het begin van October) om namelyk voor de langere weigering onzer regering, wekelyks eene ton gouds van de *Belgische* schuld af te houden, voor de meerdere toerustingen van dat land.

Er bleef nog één middel over: *regtstreeksche* onderhandelingen tusschen de beide landen, onder het toezigt en de bemiddeling der conferentie. Daar het Belgische ministerie by de kamers zich tot het volhouden der 24 artikelen, zonder verandering, verbonden had, werd hetzelve veranderd, en zekere nietsbeduidende Goblet, wien de *Belgen* den *vreedzaamsten man der wereld* noemden, verving de plaats van De Meulenaere. Deze manier van onderhandelen werd den heer Van Zuylen door de conferentie voorgeslagen. Had men zulks kunnen aannemen, zoo waren terstond de gedreigde dwangmiddelen vervallen: men had misschien, met tusschen het *Mentzer*-tarief en het *thema-Palmerston* een' middelweg te kiezen, door de ondersteuning der drie oostelyke mogendheden, den tol op *drie* gulden per ton kunnen brengen (gelyk naderhand is aangeboden geworden).— Doch dit werd van de *Nederlandsche* regering verworpen. Waarom? Misschien om dat men het beneden zyne waardigheid achtte, met *opstandelingen* te onderhandelen. Maar was dit dan niet in al zoo vele vroegere onderhandelingen (b. v. van *Engeland* met *Noord-Amerika*) geschied, en was men dan niet bereid de onafhankelykheid van *Belgie* te erkennen? Hoe het zy, deze weigering had groote gevolgen.

Ondertusschen was, na lange weifelingen, de krygsman Soult in *Frankryk eerste minister* geworden, en had zich wel met een gematigd en schynbaar vredelievend ministerie (de *doctrinaires*) omringd, doch die deze zonde van gematigdheid by de *Franschen* juist door eene geruchtmakende krygshaftige onderneming moesten boeten, om niet dadelyk by de kamers in ongenade te vallen. Ook heeft de uitkomst aan de verwachting beantwoord, en reeds de *aankondiging*, dat men *Nederland* dwingen zou met de wapenen, heeft, gelyk later de daad zelve, aan het ministerie by dat woelzieke volk de meerderheid van stemmen in de wetgeving doen erlangen.— Den 11den October werd dit ministerie ingesteld.

Thans verklaarde de *Belgische* afgevaardigde (den 16 October) de onderhandelingen voor afgebroken, en eischte van *Frankryk* en *Engeland* de handhaving des tractaats, juist een jaar te voren beraamd en elf maanden te voren gesloten; bewerende, dat men daartoe *Belgie* met bedreigingen gebragt had, en thans *Holland* op dezelfde wyze moest dwingen. Deze eisch was *consequent*, maar het gevolg der noodlottige *gelykstelling* van eenen ouden, beroemden *staat*, en een beurtlings aan allerlei mogendheden ondergeschikt *wingewest*. Doch deze feil was eenmaal begaan, en nu maakten *Frankryk* en *Engeland* daarvan gebruik, om, onder een' schyn van regtvaardige handhaving der tractaten, inderdaad het schreeuwendste onregt te plegen. Zy sloten den 22 October een onderling verdrag, waarby zy bepaalden, dat de wederzydsche bezittingen, by het tractaat bepaald, op den 15 November moesten ontruimd zyn.— Omtrent *Nederland* werd alléén als dwangmiddel een *embargo* op de koopvaardyschepen, eene blokkade der havens, en de optogt van een *Fransch* leger naar *Belgie* bepaald, om de citadel van *Antwerpen*, des noods met geweld, te bezetten, niettegenstaande die ontruiming *by het verdrag* zelve bepaald was op 14 dagen na het geslotene tractaat tusschen *Holland* en *Belgie*. Van dit verdrag werd in *Nederland* kennis gegeven; doch reeds was men van onze zyde nog een' stap verder gegaan tot bevrediging. In de *laatste* byeenkomst der conferentie hadden *Pruissen, Oostenryk* en *Rusland* zich tegen dwangmiddelen verklaard en nog het beproeven van onderhandelingen met het *Nederlandsche* hof voorgeslagen. Ten gevolge daarvan zond men van *Berlyn* een concept-verdrag naar *'s Hage*, als het ware het midden tusschen het *thema-Palmerston* en het concept-tractaat van 30 Juny houdende; dit was met eenige kleine veranderingen (de belangrykste was de eisch van 12, in plaats van 9 millioen voor de *achterstallen* der *Belgische* schuld) aangenomen. De baron Van Zuylen bekwam nu last, om dit als den grondslag voor een tractaat, met de vyf mogendheden en *Belgie*, des verkiezende binnen 24 uren te sluiten, voor te stellen. Lord Grey wees het af. De heer Van Zuylen stelde nu de vermindering van het tonnengeld op de *Schelde*, tot *beneden de drie gulden per ton* voor: reeds vroeger was de vaart op de binnenwateren voor de *Belgen* op den voet der meest begunstigde natie, als mede de weg door *Limburg* tegen matige tollen bewilligd. Wat wilde men meer? Had men slechts van onze zyde die bewilligingen vroeger kunnen doen! Thans waren de beide *revolutionnaire* mogendheden, zoo zy ten minste voorgaven, te ver gegaan om terug te treden. Alles wat *Nederland* aanbood, stuitte af op den eisch: *Antwerpen moet eerst ontruimd—tegen Venlo en Limburg verruild worden: dan zullen wy handelen.* Het bleef niet by woorden, maar reeds den 7den November werden de schepen onder *embargo* gelegd; den 15den November trok een *Fransch* leger *Belgie* binnen, en op den 30sten November, den verjaardag van 's Konings terugkomst in *Holland*, begon het beleg der citadel van *Antwerpen*.

Wy onthouden ons van de beoordeeling der vraag: wat onze regering in die omstandigheden nog kon gedaan hebben, om het onweder af te wenden. Zy heeft zekerlyk, gelyk de meerderheid der natie, gemeend, dat hare eer en waardigheid niet toelieten, voor bedreigingen te zwichten, en dat de inwilliging van dien eisch spoedig door andere eischen zoude gevolgd worden.— Anderen zyn van gevoelen dat *Engeland* en *Frankryk*, hoe onverantwoordelyk en onregtvaardig ook hun gedrag moge zyn, ten minste in zoo verre ter goeder trouw handelden, dat zy, na de inneming der citadel, het embargo zullen opheffen en *Belgie* ruimen. Doch wat dan? Zal *Pruissen* van zyne zyde *Belgie niet* dwingen tot de ontruiming van *Venlo, Roermond, Maseyk, Sittard* en *Vaels?* Dit zou inderdaad de onregtvaardigheid ten top gevoerd zyn. Hoe zal de vraag over de *Scheldevaart*, (waar echter de partyen elkander zoo naby zyn, dat het thans gestorte bloed inderdaad jammerlyk en nutteloos wordt geplengd) nog worden beslist? Dit alles ligt verscholen in den schoot der Alwetendheid; maar dit is zeker, dat de moed onzer krygslieden, by de verdediging van het kasteel, alle verwachtingen heeft overtroffen. De krygslieden aldaar wisten, gelyk de dagorde van den onsterfelyken Chassé zeide, dat *Nederland*, dat *Europa* het oog op hen had, en dat hun vaderland verwachtte, dat zy hunnen pligt zouden doen. En zy vervulden dien! Een *Fransch* leger, van 70 of 80,000 man, onder eenen kloeken overste, uit den school van Napoleon, verzeld door twee koningszonen; eene artillerie, waarvan de nieuwere geschiedenis naauwelyks de weergade kent; de bloem der beroemde *Fransche* genie onder den vermaarden HAXO: dit alles weerstond de citadel onder Chassé, bykans eene maand lang, met 5000 man! En dit alles, terwyl, door den zonderling ingewikkelden loop van zaken, ons leger onbewegelyk aanschouwer van dit beleg bleef, (ongetwyfeld om zeer wyze staatkundige redenen) en de bezetting van het kasteel dus geene hoop op ontzet heeft gehad. Het schynt nu, door de overgave van het kasteel, na het hevigste, na een byna voorbeeldeloos bombardement en bresschieten, dat de zaken het punt van beslissing genaderd zyn.— Wanneer de *Franschen*, volgens hunne belofte in het verdrag, thans aftrekken, zoo kan deze gebeurtenis voor den vrede bevorderlyk zyn; doch doen zy dit niet, zoo zyn er geen woorden, om de snoodheid en arglistigheid van hun kabinet uit te drukken; maar dan zal zich ongetwyfeld ook de regering van *Engeland*, door de luide roepstem des volks gedwongen, van zulk een eerloos en verraderlyk gouvernement afscheiden; de drie oostelyke mogendheden zullen dan gewis hunne bedreigingen vervullen, en de eerste voetstap der *Franschen* op ons grondgebied zal eene oorlogsverklaring tegen *Pruissen, Rusland* en *Oostenryk* zyn. Hoe het zy, en hoe men over het besluit der verdediging van *Antwerpens* kasteel, zonder hoop op ontzet, moge denken: de moed der bezetting, die niet te redeneren, maar zich te verdedigen had, is boven allen lof verheven, en heeft de eer van den *Hollandschen* naam luisterryk in *Europa* gehandhaafd.

Doch ook in een ander opzigt heeft de Natie zich in een verheven licht vertoond. Tegen de in July te *Scheveningen*, en sedert byna door het geheele land, verspreide *cholera*, zyn de doelmatigste hulpmiddelen aangewend; nergens heeft men, gelyk te *Parys, Petersburg* en elders, van ongeregeldheden gehoord, en daardoor heeft ook, onder Gods genadigen zegen, deze geessel minder vernieling by ons, dan elders, berokkend. De lange slingering der staatkundige gebeurtenissen, de gedurige teleurstellingen,—niets was in staat, de bedaardheid, den vasten moed der Natie en haar vertrouwen op de regering te schokken. Men hoorde geen gemor, geene klagten. De schutter bleef, het geheele jaar door, van zyn gezin en beroep verwyderd, meestal op de grenzen, zonder uitzigt op krygsroem, liggen. Voor de buitengewone staatsbehoeften werden 45 millioenen vrywillig ingeschreven. Of echter de geldmiddelen van den staat, op die wyze, by verleidelyke voordeelen, die echter de interest betaling eindelyk hoogst bezwaarlyk zullen maken, zich kunnen staande houden, vooral daar op het einde van dit jaar weder eene vrywillige negotiatie van 93 millioen is uitgeschreven, zal de tyd moeten leeren. Over 't geheel schynt de regering zich te veel uitsluitend met krygszaken en ligtingen van manschappen bezig te houden; terwyl intusschen de verbeteringen in onzen inwendigen toestand—wyzigingen der grondwet, het tarief, en wat dies meer zy,—blyven liggen. Het laatste is wel in Maart by de Staten-Generaal ingediend, doch deze schynen met die hoogstbelangryke en inderdaad dringende behoefte voor den handel geenen byzonderen haast te maken; en ook is van regeringswege weder eene wet van accynsen ingeleverd, die de ruime bepalingen der accyns-wet grootendeels zal bekrimpen.

De hoogst belangryke gebeurtenissen van Westelyk *Europa*, waarin wy de hoofdrol spelen, hebben ons zoo lang bezig gehouden, dat wy slechts ter loops van andere voorvallen in dit jaar kunnen gewagen.

Het *Duitsche* verbond, aan alle zyden door woelgeesten in de onderscheidene staten bestookt, heeft, op voorstel van *Pruissen* en *Oostenryk*, een' krachtigen maatregel genomen,—en de muitelingen zyn als een damp voor de zon verdwenen. Zoo gaat het overal, waar men hun in *het begin* de tanden toont; niet, waar men het oproer tot rypheid laat komen.

In *Frankryk* heeft de hertogin Van Berry, na eene moedige reis, dwars door het *Zuiden* des ryks heen, de *Vendée* bereikt, en aldaar nog eene menigte getrouwe aanhangers van haar huis gevonden, met welke zy eene poging deed tot omverwerping van den stam van *Orleans*; doch, toen het geluk haren moed teleur stelde, onder allerlei vermommingen maanden lang aldaar bleef rondzwerven, en eindelyk slechts door een' schynbaar tot het christendom overgeganen *jood* werd verraden.— Wat zal haar lot zyn? Wie haar regter? "De gewone regtbanken," zeggen de *revolutionairen*; "de kamers," zegt de regering. (Men moet echter bedenken dat de *Pairs*-kamer, waarin zy de meeste vrienden zou tellen, in het begin van dit jaar *het regt der erfelykheid*, en dus een groot deel van haar gezag heeft verloren.) Voorloopig is zy op het slot te *Blaye*, in de *Garonne* gevangen gezet.

Eene andere vrouw van mannelyken moed en bekwaamheid heeft in *Spanje* de hoop van de vrienden der gematigdheid en eener redelyke vryheid doen herleven. Het is de Koningin, eene geborene prinses van *Napels*. Eene zware ziekte van haren echtgenoot, waarin deze reeds voor dood gehouden werd, deed wat ontydig de hoop der aanhangers van zynen broeder Carlos herleven, die, zich reeds als meester des ryks beschouwende, de Koningin voor haren invloed niet alleen, maar zelfs voor hare veiligheid deden vreezen. Dit, den Koning na zyne aanvankelyke herstelling, berigt zynde, heeft hy den invloed der zoogenaamde *Apostolische* party gefnuikt, en het *regentschap, gedurende zyne ongesteldheid,* (naar ligchaam en ziel) aan zyne vrouw opgedragen, die thans reeds vele harde maatregelen verzacht, en de hoop der vrienden der gematigdheid en betamelyke vryheid aanvankelyk heeft bevredigd. Eene *onbepaalde amnestie* ware misschien nog wat ontydig: de uitzonderingen, in het deswege uitgevaardigd besluit, zyn nogtans gering en betreffen slechts de *ergste revolutionairen*.

Don Pedro, gewezen Keizer van *Brazilie*, is eindelyk in het erfgoed zyner vaderen, vroeger door hem aan zyne dochter afgestaan, in *Portugal*, geland, om het aan de dwingelandy van eenen ontaarden broeder te ontrukken. Doch de *geestelykheid*, die in *Belgie* het oproer bewerkte, heeft in *Portugal* den stoel des overweldigers geschraagd. Het heeft Pedro niet mogen gebeuren, verder door te dringen dan *Oporto*, alwaar hy thans, aan weerszyde van den *Douro*, door de troepen van Miguel hevig bestookt wordt. Onbegrypelyk is de trouw van het *Portugesche* volk aan dezen wreeden troonsverweldiger.

In *Turkye* en *Griekenland* zyn de vyandelykheden der beide volken thans opgehouden, hoewel de *Turken* de citadel van *Athene* nog niet, volgens het verdrag van scheiding met *Griekenland*, hebben ontruimd. Waarom zonden de *Franschen* en *Engelschen* hunne legers en vloten niet *daarheen?* Hier is ten minste het scheidings verdrag nog ouder dan het *Nederlandsche*, en derhalve de verpligting tot ontruiming nog sterker, te meer, om dat de Sultan dit verdrag heeft *aangenomen*, hetwelk in *Nederland* niet het geval is. Daarenboven zouden de *Franschen* er (iets hetwelk hun niet onverschillig is) gemakkelyker werk vinden. Intusschen wordt het ongelukkige *Griekenland*, hetwelk thans wel toont, de vryheid niet waardig te zyn, door oude partyschappen en burgerkryg op het wreedste verscheurd. Mogt de verkiezing van den jeugdigen koning *Otto van Beyeren* daaraan een eindpaal stellen! Doch schoon hy *Duitsche* krygslieden en bevelhebbers, misschien ook wel staatsliden, met zich zal brengen, is het echter grootelyks te vreezen, dat een zoo geschokte, zoo diep bedorvene, zoo geheel geldelooze, en byna tot barbaarschheid vervallene staat als de *Grieksche*, zich niet zonder eene krachtdadige hulp uit *Europa* in zyne *onafhankelykheid* zal kunnen staande houden. En zal hy, *met* die hulp, wel onafhankelyk zyn?

Het *Turksche* ryk is aan een nog grooter gevaar dan *Griekenland* blootgesteld. De lang verwachte stryd tusschen twee bekwame en van de behoefte der *Europesche* beschaving doordrongene *Turken*, tusschen de Sultan Mahmoud en den *Egyptischen* pacha, Mehemed-Ali, is eindelyk uitgebroken. De voortgangen van den pacha zyn verbazend geweest. Geheel *Syrie*, met *Palestina*, is hem of zynen dapperen zoon Ibrahim (den veroveraar van *Arabie* en *Nubie*, maar die in 1827 in *Griekenland* het hoofd stiet) ingenomen en het geheele heir van de oersten *Turkschen* veldmaarschalk Hussein verstrooid. Thans is zyn leger, zegt men, reeds te *Konieh* of *Ikornum* in *Klein-Azie*. Wy hebben onlangs opzettelyk den waarschynlyken gang diens veroveraars nagegaan.— verschrikte Sultan heeft, zegt men, de hulp van zyn ouden vyand, *Rusland*, tegen den rebel ingeroepen, welke verleend zou zyn doch, by *Engeland* en *Frankryk* grootelyks nayver baart.

Zoo rusten dan overal in *Europa* de wapens (want de Turksche oorlog wordt in *Azie* gevoerd) behalve aan de oevers der *Douro* en aan die der *Schelde*. Maar geheel *Europa* staat als 't ware slagvaardig. Zal op het einde van den volgenden jaarkring een algemeene vrede deze vonken gebluscht, of zal een algemeene oorlog dit tot lichtelaaye vlam hebben aangeblazen? Zal het *revolutionnaire* beginsel weder uitbarsten, en *Europa* tot den staat van *Griekenland* of van de gewezen *Spaansche* volkplantingen in *Amerika*, van *Mexico, Columbia* en de *Plate*-rivier doen verzinken, waar alle volksgeluk door burgerkryg verdwenen is? Wie zou hier durven beslissen, of zelfs met waarschynlykheid gissingen maken?

(*) Schryver van de MARIE DE BOURGOGNE.